

श्लिष्टमनुबद्धं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ आढंबैरैस्तूर्यरैः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

अनिष्टंचैव मे श्लिष्टं हृदयान्नापसर्पति ॥ भुवियेदिक्षु चात्युग्रा उत्पातास्त्रासयंति मां ॥ ५ ॥ बहुप्रकारादृश्यं ते सर्व एवाघशंसिनः ॥ अपि स्वस्ति भवेद्राज्ञः सामात्य
स्य गुरोर्मम ॥ ६ ॥ वासुदेव उवाच व्यक्तं शिवंतव भ्रातुः सामात्यस्य भविष्यति ॥ मा शुचः किंचिदेवान्यत्तत्रानिष्टं भविष्यति ॥ ७ ॥ संजय उवाच त
तः संध्यामुपास्यैव वीरौ वीरावसादने ॥ कथयंतौ रणे वृत्तं प्रयातौ रथमास्थितौ ॥ ८ ॥ ततः स्वशिविरं प्राप्नोहतानंदं हतत्विषं ॥ वासुदेवोर्जुनश्चैव कृत्वा कर्मसुदु
ष्करं ॥ ९ ॥ ध्वस्ताकारं समालक्ष्य शिविरं परवीरहा ॥ बीभत्सुरब्रवीत् कृष्णमस्वस्थं हृदयस्ततः ॥ १० ॥ नदंति नाद्यतूर्याणि मंगल्यानि जनार्दन ॥ मिश्रादुं दुभि
निर्घोषैः शंखाश्चाढंबरैः सह ॥ ११ ॥ वीणानैवाद्यवाद्यं ते शम्यातालस्वनैः सह ॥ मंगल्यानि च गीतानि न गायंति पठंति च ॥ १२ ॥ स्तुति युक्तानि रम्यानि ममानी
केषु बंदिनः ॥ योधाश्चापि हि मां दृष्ट्वा निवर्तंते त्वयो मुखाः ॥ १३ ॥ कर्माणि च यथा पूर्वकृत्वा नाभिवदंति मां ॥ अपि स्वस्ति भवेदद्य भ्रातृभ्यो मम माधव ॥ १४ ॥
न हि शुद्ध्यति मे भावो दृष्ट्वा स्वजनमाकुलं ॥ अपि पांचालराजस्य विराटस्य च मानद ॥ १५ ॥ सर्वेषां चैव यो धानां सामग्र्यं स्यान्ममाच्युत ॥ न च मामद्यसौ भद्रः प्रहृ
ष्टो भ्रातृभिः सह ॥ रणादायांतमुचितं प्रत्युद्याति हसन्निव ॥ १६ ॥ संजय उवाच एवं संकथयंतौ तौ प्रविष्टौ शिविरं स्वकं ॥ ददृशाते भ्रंशास्वस्थान्यां डवा
न्रपृचेतसः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा भ्रातृश्वपुत्रांश्च विमनावानरध्वजः ॥ अपश्यंश्चैव सौ भद्रमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १८ ॥ मुखवर्णोऽप्रसन्नो वः सर्वेषामेवलक्ष्यते ॥ न च
भिमन्युं पश्यामि न च मां प्रतिनंदथ ॥ १९ ॥ मया श्रुतं च द्रोणे न च क्रव्यूहो विनिर्मितः ॥ न च वस्तस्य भेत्ता स्ति विनासौ भद्रमर्भकं ॥ २० ॥ न चोपदिष्टस्तस्यासी
न्मयानीका द्विनिर्गमः ॥ कच्चिन्नबालो युष्माभिः परानीकं प्रवेशितः ॥ २१ ॥ भित्वानीकं महेष्वासः परेषां बहुशो युधि ॥ कच्चिन्ननिहतः संख्येसौ भद्रः परवीरहा
॥ २२ ॥ लोहिताक्षं महाबाहुं जातं सिंहमिवाद्रिषु ॥ उपेद्रसदृशं ब्रूतकथमायोधनेहतः ॥ २३ ॥ सुकुमारं महेष्वासं वासवस्यात्मजालजं ॥ सदा मम प्रियं ब्रूतक
थमायोधनेहतः ॥ २४ ॥ सुभद्रायाः प्रियं पुत्रं द्रौपद्याः केशवस्य च ॥ अंबायाश्च प्रियं नित्यं कोवधीलालमोहितः ॥ २५ ॥ सदृशो वृष्णि वीरस्य केशवस्य महात्म
नः ॥ विक्रमश्रुतमाहात्म्यैः कथमायोधनेहतः ॥ २६ ॥ वार्ष्णेयीदयितं शूरं मया सततलालितं ॥ यदि पुत्रं न पश्यामि यास्यामि यमसादनं ॥ २७ ॥